

Hótta við verkfalli á Landssjúkrahúsinum

Sjúkrasýstrarnar góðtaka undir öngum umstöðum ætlanina, sum nú er gjord um ein nýggjan leiðslu-bygnað á Landsjúkrahúsinum

ÁKI BERTHOLDSEN

Nú eru aftur trupulleikar á Landssjúkrahúsinum.

Og teir trupulleikarnir eru so álvarsligir, at teir hótta við at leggja tað mesta av landssjúkrahúsinum lamið.

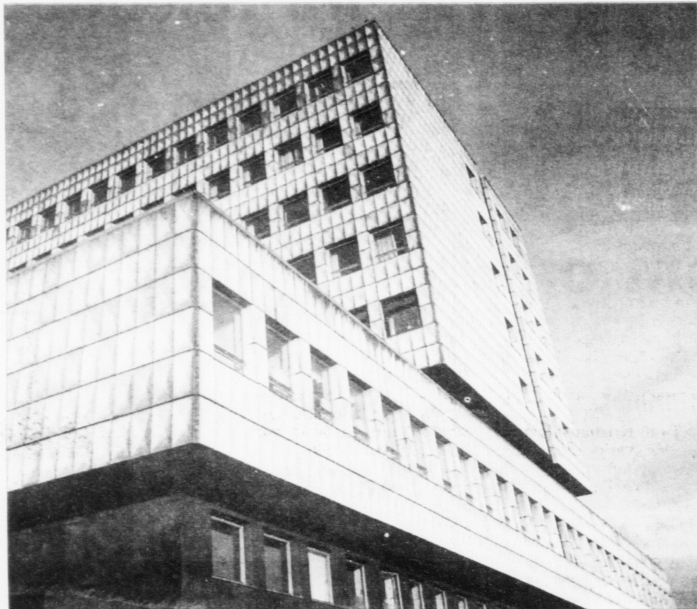
Ti tað er nevniliga stórir vandi fyri, at hesir trupulleikar enda við verkfalli, hópuppsagnum og øðrum tiltøkum ímóti okkara hvuðssjúkrahúsi.

Tað eru sjúkrasýstrarnar á Landssjúkrahúsinum, sum gera vart við seg.

Á fundi í gjármorgunin almennakunngjordi Jákup Mørkøre, sjúkrahúslæiðari, eitt uppskot um nýggjan leiðslubygnað fyri Landsjúkrahúsið.

Og tað er hetta uppskotið, sum sjúkrasýstrarnar undir öngum umstöðum kunnu góðtaka.

Ti uppskotið gongur beint ímóti teimum krøvum, sum

Nú liggur aftur ein bumba undir Landssjúkrahúsinum. Eitt uppskot varð almennakunngjort í gjár, um hvussu leiðslan á Landssjúkrahúsinum skal skipast í framtíðini. Sjúkrasýstrarnar eru so öngdar, at teir hótta við verkfalli, um tað verður sett í verk

tær hava lagt alstóran dent á, og sum tær fyrr hava verið í verkfalli fyri at fáa uppfyllt.

Sjúkrasýstrarnar krevja eina tvístreingjaða leiðslu á

Landssjúkrahúsinum.

Tvs, at tað skulu verða bæði ein lækni, og ein sjúkrasystur, sum skulu manna tað ovastu leiðsluna á hvørjum av deplunum,

sum ætlanin er at skipa Landssjúkrahúsið í.

Sostatt er kravið, at sjúkrasýstrarnar skulu vera umboðaðar í leiðsluni á jøvnum fót við læknarnar.

Hetta hava tær kravt fyri at tryggja áhugamálini hjá hjá røktini, sum tær halda er ein minst líka týðningarmikil partur av sjúkrahúsinum sum læknaliga viðgerðin, og sjúkrarøktin er ein munandi partur av arbeiðnum á einum sjúkrahúsi.

Einstreingjað leiðsla

Men uppskotið, sum Jákup Mørkøre legði fyri partarnar í gjármorgun, er ein einstreingjað leiðsla, har ein einsamallur leiðari hevur endaligu ábyrgdina av hvørjum av deplunum á Landssjúkrahúsinum.

Hesin leiðarin skal „vanliga vera ein lækni“, sum tað stendur í uppskotinum.

Haraftrat skal ein varaleiðari verða á hvørjum depli, og hesin varaleiðarin skal „vanliga vera ein sjúkrasystir“.

Og hetta vilja sjúkrasýstrarnar undir öngum umstöðum góðtaka.

Tær fylast eisini á, at ætlanin er, at leiðslan á Landssjúkrahúsinum skal vera ósjónlig, sum tær nevna tað.

Ætlanin er, at tann leiðandi lækni eini skal arbeiða sum lækni, umframt at vera leiðari.

Er tað nakað, sum hevur alstóran týðning, er, at leiðslan er heilt sjónlig.

Tvs, at leiðslan skal vera leiðsla burturav, sigur Joan Ziskason.

Formaðurin í Sjúkrasýstrafelagnum sigur, at tað var annars avtala ímillum serlæknafelagið og sjúkrasýstrarnar, at tað skuldi vera ein tvístreingjað leiðsla á hvørjum depli á Landssjúkrahúsinum.

Tvs, at ein leiðandi sjúkrasystir skuldi vera í leiðsluni á hvørjum sjúkra-

húspepli jøvnum fót við ein leiðandi yvirlekan.

Seta tiltøk í verk

Joan Ziskason sigur, at hon hevur gjørt sjúkrahúslæiðaranum púra greitt, at sjúkrasýstrarnar góðtaka ikki undir nokrum umstöðum, at Landssjúkrahúsið skal stýrast av eini einstreingjaðari leiðslu.

– Vit hava eisini gjørt púra greitt, at verður ætlanin ikki slept, fara vit at seta tiltøk sett í verk.

– Vit hava einaferð fyrr verið í verkfalli uppá hetta málið.

– Og tað fara vit aftur, um ætlanin um eina einstreingjaða leiðslu ikki verður slept.

Hon sigur, at sjúkrasýstrarnar á Landssjúkrahúsinum hótta eisini við hópuppsagnum, um ætlanin um tann einstreingjaða leiðslubygnaðurin verður settur í verk.

– Skipanin við teirri einstreingjaðu leiðsluni er DIOS umaftur.

DIOS var eitt danskt ráðgevarafelag, sum gjordi eitt uppskot um leiðslubygnaðin á Landssjúkrahúsinum.

– Men uppskotið hjá teimum varð kolddømt, ti tað var hildið at vera ov vánaligt.

– Ti kann tað ikki koma uppá tal at seta tað í verk nú, sigur Joan Ziskason.

Hon sigur, at sjúkrasýstrarnar halda seg til avtaluna, sum varð gjord við serlæknarnar á sinni um eina tvístreingjaða leiðslu.

Og nú fara tær at venda sær til landsstýrismannin í almanna- og heilsumálum, Helenu Dam á Neystabø, og biðja hana loysa málið í samsvari við tað avtaluna.

Kristian Magnussen, fyrrverandi landsstýrismaður:

Hetta er »sabotasja«

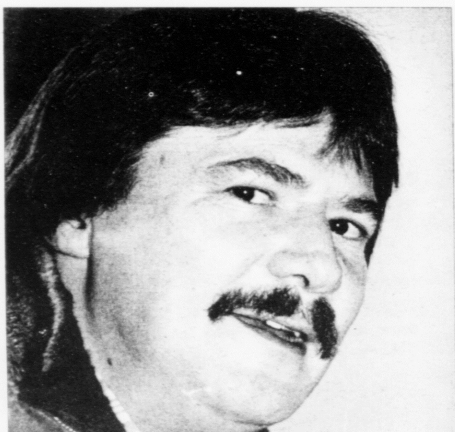
– Jákup Mørkøre hevur eina uppgávu. Og tað er at halda seg til tað, sum er avtalað. Alt annað er „sabotasja“, sigur fyrrverandi landsstýrismaðurin í heilsumálum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hetta kann ikki vera annað enn „sabotasja“.

Kristian Magnussen, fyrrverandi landsstýrismaður í heilsumálum er ógvuliga orkymlaður av, at ætlanin nú er at seta ein einstreingjaðan leiðslubygnað verk á Landssjúkrahúsinum.

Ti hann sigur, at tað er ein púra greið, skrivlig avtala, at Landssjúkrahúsið skal stýrast av eini tví-

– Jákup Mørkøre eigur at fáa greið boð um at halda seg til tær avtalurnar, sum eru gjordar, sigur Kristian Magnussen

streingjaðari leiðslu á hvørjum av teimum trimum deplunum, sum ætlanin er at gera.

Tvs, at ein leiðandi sjúkrasystir skal sita í leiðslu

uni á jøvnum fót við tann leiðandi læknan á teimum deplunum, sum ætlanin er at skipa á Landssjúkrahúsinum

– Hetta er ein skrivlig av-

tala ímillum sjúkrasýstrarnar og serlæknarnar.

– Og tað er henda leiðslubygnaðin, sum vit politiskt samtyktu at seta í verk.

– Og tað er hetta, sum sjúkrahúslæiðarin skal halda seg til, og onki annað.

Kristian Magnussen sigur, at tað er onki annað avgjort politiskt, enn at tað skal vera henda tvístreingjaða leiðslan á Landssjúkrahúsinum.

– Og so leingi, onki annað er avgjort, er henda avtalan í gildi.

– Og alt, sum verður gjørt ímóti hesi avtaluni, kann ikki metast sum annað enn „sabotasja“.

Kristian Magnussen sigur, at tað var kjalarvorrinum av DIOS-kanningini, at serlæknarnir og sjúkrasýstrarnar gjordu hesa avtaluna.

– DIOS kanningin mælti til ein einstreingjaða leiðslu við einum lækna ovast uppi.

– Tað góðtøku sjúkrasýstrarnar ikki, og fóru í

verkfall.

– Úrslitið av stríðnum tá varð ein semja ímillum Landsstýrið og partarnar á Landssjúkrahúsinum um, at talan skuldi verða um eina tvístreingjaða leiðslu.

– Tvs, at tað í fyrsta umfari skuldi setast ein sjúkrasýstrastjórn fyri á jøvnum fót við læknastjóran.

– Somuleiðis skuldi tað verða felags leiðsla við lækna og sjúkrasýstir á jøvnum fót á hvørjum av deplunum.

– Í tíðini aftaná varð arbeiðið við at fylla karmarnar í hesi avtaluni.

Og tað bjóðaðu serlæknarnir og sjúkrasýstrarnar sær til at tey skuldu sjálvi finna fram til eina semju um bygnaðin.

– Tað góðtók landsstýrið og gav teimum eina freist at gera arbeiðið í Endin var, at sjúkrasýstrarnar og serlæknarnir samdust um, hvussu leiðslubygnaðurin skuldi vera.

– Hesa avtaluna, sum partarnir á Landssjúkrahúsinum sjálvir samráðdust seg fram til, varð góðtíkin í Landsstýrinum. Og tað er hesi avtaluni, landsstýrið arbeiðir eftir síðani.

Kristian Magnussen sigur, at fremsta uppgávan hjá sjúkrahúslæiðaranum, Ják-

upi Mørkøre er at halda seg til tað, sum er avgjort politiskt.

– Tað er ikki hansara uppgáva at stinga ein nýggjan leiðslubygnað út í kortið.

– Hansara uppgáva er heilt einfalt at fylgja tí leisti, sum landsstýrið hevur sagt, at hann skal fylgja.

– Og tað er at skipa eina felags leiðslu á Landssjúkrahúsinum.

Kristian Magnussen sigur, at tað undrar hann stórliga, at tey, sum eru yvir sjúkrahúslæiðaranum, og í síðsta enda landsstýrismaðurin í heilsumálum, Helena Dam á Neystabø, ikki hevur megnað at gjørt honum hetta greitt.

Hann sigur, at tekur málið í størsta álvara. Og hann umhugsar nú at reisa ein fyrispurning í tinginum á ráðharran í almannamálum um leiðsluvirðurskiptini á landssjúkrahúsinum.

– Tað gongur ikki, at tey á Landssjúkrahúsinum

skulu blíva við at brúka tíð og kreftir uppá at loysa ein leiðslutrupulleika. Ti tað tekur orkuna frá tí arbeiðnum, tey eru sett til, og sum hevur størsta beinleiðis týðning fyri brúkaran, og tað er at viðgera og røkta sjúklingar, sigur Kristian Magnussen.